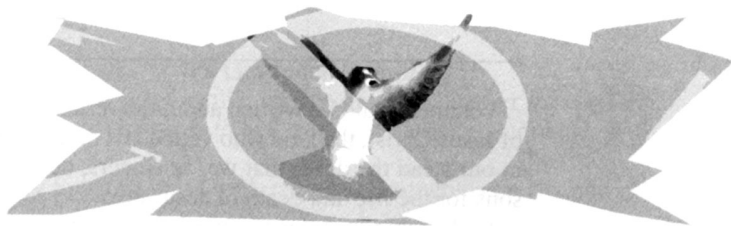

SYNDEN MOT DEN HELLEIGE ÅND

Bakgrunnsstoff Matt 12,22-31; Mark 3,22-30; 10,45; Luk 18,10-14; Joh 3,14-16; I Kor 15,3; I Tim 1,15; Hebr 2,9.

Minnevers «Sannelig, jeg sier dere: Alt skal menneskene få tilgivelse for, både synder og spott, hvor mye de så spotter; men den som spotter Den Hellige Ånd, får aldri i evighet tilgivelse, for han er skyldig i en evig synd» (Mark 3,28.29).

Oversikt over ukens lekse Av alle Bibelens vanskelige vers, må dette minneverset være et av de vanskeligste. Når man tenker på hvem Jesus var og hva han gjorde for å kunne tilgi vår synd, burde tanken på en synd som selv ikke korset kan tilgi, få oss til å skjelve. Mord, incest, stolthet, hor, tyveri og avgudsdyrkelse, selv ord talt mot Jesus (Matt 12,21-32) kan tilgis (Ef 1,7), men som Jesus selv sa det: «den som spotter Den Hellige Ånd, får aldri i evighet tilgivelse» (Mark 3,29). Det er jo utrolig!

Det logiske spørsmålet blir så: Hva er denne såkalte «utilgivelige synd» (et uttrykk som forresten ikke finnes i Skriften)? Hele tanken om at det skulle finnes en synd som ikke kan tilgis synes så stikk i strid med alt vi vet om den Gud som gjennomgikk så mye for å kunne tilgi oss all vår synd. Det er derfor det er så viktig å studere dette emnet - for vi trenger alle å vite om hva det er som gjør oss «skyldig i en evig synd» (Mark 3,28.29).

SØNDAG**For å frelse syndere**

Hva sier I Tim 1,15 om formålet med at Jesus kom til vår jord?

Man kunne skrive bøker om formålet med den utrolige beretningen om Jesus Kristus, Gud som kledde sin guddom i menneskers skikkelse og i vårt sted døde den død som vi syndere fortjente. Blant grunnene for Jesu liv og død kan nevnes:

1. Han kom for å vise oss hvordan Gud er (Joh 14,9).
2. Han kom for å være en Guds tjener og vise oss hva det vil si å tjene andre (Matt 20,25-28; Fil 2,5-7).
3. Han kom for å vise oss hvordan vi bør leve (1 Pet 2,21; Joh 2,6).
4. Han kom for å bli en trofast og nådig øversteprest for oss (Hebr 2,17.18).

Men alt dette, om det er aldri så viktig, ville vært meningsløst uten det som uten tvil er det sentrale ved Jesu oppgave på jorden.

Les Mark 10,45; Joh 3,14-16; I Kor 15,3; Hebr 2,9 og I Joh 3,8. Hvilke grunner gir disse tekstene for Jesu liv og død?

Den viktigst av alle grunnene til at Jesus kom og døde - iallfall fra vårt synspunkt - er at han døde for å frelse oss fra syndens rettmessige straff, som er døden, evig død. Og det er herlig å vite at han har kunnet gjøre akkurat dette for alle dem som tar imot ham. Frelsen kommer til alle som tror, jøde først og så greker (Rom 2,9). De som tror, blir da spart den evige død som Jesus advarte mot flere steder, deriblant i Mark 3,29, da han

snakket om den ene synd som kan føre til denne fortapelsen. så hvis troen på ham sparer oss for denne skjebnen, og hvis den skyldes den «utilgivelige synd», hva er så denne «utilgivelige synden»?

MANDAG

«All synd og spott»

Les Matt 12,22-31 og summer opp sammenhengen Jesus sa dette i. Legg også merke til hvem han talte til. Hvordan kan det hjelpe oss å forstå det han sa om den «utilgivelige synd»? Se også Mark 3,22-30.

Jesu strenge ord kom ikke i et tomrom. De ble sagt som tilsvarende på en uttalelse fra visse fariseere som etter å ha sett Jesus helbrede et menneske sa at han «driver ut de onde ånder» (Matt 12,24) «med hjelp fra Beelsebul, høvdingen over de onde ånder». Denne holdningen inntok de til tross for uomtvistelige bevis for hans guddommelige kraft: hans hellige liv, som de måtte innse og som de senere stilltiende innrømte (Joh 8,46); hans overnaturlige helbredelse av de syke (Matt 8,14-17; Mark 1,29-34 etc.); hans utdrivelse av onde ånder (Matt 9,32.33) og det faktum at han vekket døde til live (Luk 7,11-17).

Men når disse mennene nektet å innse Jesu guddom og åpent motarbeidet ham, inntok de en stilling der de var nødt til å forklare hans verk uten å si at de var av Gud, og derfor sa de at Satan gjorde Guds verk. Dermed lukket de sitt sinn for Den Hellige Ånd. Den Hellige Ånd overbeviser om sannheten (Joh 14,17; 16,13) og overbeviser om synd (Joh 16,8). Men selv om Gud er tålmodig og nådig og ikke vil at noen skal gå fortaapt (2 Pet 3,9), så vil ikke hans Ånd for alltid kjempe med de uvillige (1 Mos 6,3). Hvis sannheten stadig blir avvist og benektet, vil

Åndens stemme omsider ikke lenger bli hørt, og man blir sittende igjen, omgitt av et fryktelig mørke.

Det er kanskje dette Paulus talte om da han sa at visse mennesker er brennemerket i sin samvittighet (1 Tim 4,2). For den som har gjort seg skyldig i synd mot Den Hellige Ånd er nådetiden slutt, og for ham finnes det «ikke lenger noe offer for synder» (Hebr 10,26.27).

Til ettertanke **Hva er din forståelse av synden mot Den Hellige Ånd etter det du har lest så langt denne uken?**

TIRSDAG

Den utilgivelige synd

Synd er ødeleggende for oss, men Gud vil gjerne tilgi vår synd. Vi trenger ikke å gå fortapt, selv om «alle har syndet, og de har ingen del i Guds herlighet» (Rom 3,23). Jesus døde for å få rett til å tilgi angrende syndere.

Men én synd er utilgivelig og vil uvegerlig føre til evig død. Når man hårdnakket nekter å ta imot Guds godhet, som driver oss til omvendelse (Rom 2,4), vil det til slutt kunne føre til at man begår den utilgivelige synd.

Les Matt 12,31 og Mark 3,29 enda en gang, og i sammenheng. Hvordan viser sammenhengen meningen med det som blir sagt i avsnittet foran?

Den utilgivelige synd, eller synden mot Den Hellige Ånd, er en hårdnakket forkastelse av det Jesus har gjort for oss. En slik avvisning vil nødvendigvis forblinde ens åndelige syn og forherde ens hjerte mot Åndens tilskyndelser, slik som hos disse lederne i Israel. Til slutt råder det fullstendig mørke i sinnet, og personen er tapt for alltid fordi han eller hun har drept sin evne til å høre Åndens stemme.

Det er «utilgivelig» å stille seg utenfor Den Hellige Ånds makt fordi vi ikke engang kan bli omvendt uten Den Hellige Ånds

hjelp. Gud kan ikke gjøre noe for oss uten å tvinge oss, og det gjør han ikke. Vi har selv, ved vårt eget frie valg, avskåret oss fra frelsen.

Les Matt 12,32 og Mark 3,29 igjen og legg merke til hvordan Jesus knytter den utilgivelige synd til tanken om å tale. Hvorfor gjør han det, når du ser på definisjonen ovenfor?

I bibelsk tankegang blir ord likestilt med handlinger. Ord er en del av den virkeligheten de beskriver. Gud talte, og verden ble til (1 Mos 1); Jesus var selv «Ordet [som] ble menneske» (Joh 1,14). Det vanligste hebraiske ordet for «ord» (*dabar*) betyr også «ting», «historie», «profeti», og det skyldes at ord knyttes til den virkeligheten de omtaler. Det later derfor til at Jesus likestiller det å tale mot Den Hellige Ånd med en hårdnakket forkastelse av den sannheten som Ånden forsøker å gi oss. Ord og handling er uløselig knyttet sammen.

Til ettertanke Tenk på sist gang noen såret deg med ord. Det burde være nok til å overbevise deg om at ord er «virkelige» ting. Hvorfor ikke straks inngå en pakt med Gud om å vokte din tunge omhyggelig?

ONSDAG

Åndens overbevisning

«Og når han [Ånden] kommer, skal han gå i rette med verden og vise den hva som er synd, rett og dom: Synden er at de ikke tror på meg» (Joh 16,8.9).

Skal man bli frelseskandidat, må man innse at man er en synder. Ingen ber om Frelserens hjelp uten å kjenne et behov. Et av våre største behov er syndserkjennelse. Vi kan ikke selv skape denne erkjennelsen; det er Ånden som kan overbevise om synd. Hans aller første oppgave er å overbevise synderen om at han er en synder, og derfor fortapt. Ånden er ikke bare trøsteren. Han er

også - og først og fremst - den som overbeviser om synd. Han blir trøsteren for dem som lar seg forsonne med Gud ved å innse og bekjenne sin synd.

Hvilken dramatisk illustrasjon av Åndens makt til å overbevise om synd finner vi i Luk 19,8-9?

Hvordan viste Jesus at frelsen er tilgjengelig for angrende syndere, men at den som tror at han eller hun er rettferdig, er i en håpløs situasjon? Luk 18,10-14.

«Men vi må kjenne oss selv – et kjennskap som vil føre til et sønderknust hjerte. Først da kan vi finne tilgivelse og fred. Fariseeren følte ingen syndeskyld. Den Hellige Ånd kunne ikke gjøre noe inntrykk på hans sinn. Hans sjel var omgitt av et egenrettferdighetens panser som Guds piler, skjerpert og lagt til rette av englehender, ikke klarte å gjennombore. Bare den som erkjenner at han er en synder, kan Kristus frelse.» — *Ord som lever*, side 97 (COL:158).

Når man får syn for Guds rettferdighet og hellighet, slik som profeten Jesaja (Jes 6,5.6), vil Den Hellige Ånd overbevise en om at en er syndig og at bare dom og undergang venter en hvis ikke Jesus griper inn. Det er således Den Hellige Ånds overbevisningskraft som fører oss til Jesus. Tenk deg da hvor håpløst det er for dem som ved sin egen hardhet har gjort seg immune overfor Den Hellige Ånds tilskyndelser.

Til ettertanke **Hvordan kan skyldfølelse være noe godt, et redskap som Gud kan bruke? Og når blir skyldfølelse noe negativt, et redskap i djevelens hånd? Hvordan kan vi vite forskjellen?**

TORSDAG

Omvendelse og den utilgivelige synd

Til tider har enkelte menighetsmedlemmer levd i frykt for å skulle ha begått den utilgivelige synd. Det er ikke vanskelig å forstå hvorfor. Vi er syndere, og hvis vi ikke står under Den Hellige Ånds ledelse fra øyeblikk til øyeblikk, er vi i stand til omtrent hva det skal være. Og den som har kjent Herren og fått et glimt av Guds hellighet, vil kunne bli helt overveldet av følelsen av syndens fordømmelse. De fleste kristne har en eller annen gang fryktet at deres situasjon var håpløs, at de ikke kunne bli frelst, at de har begått den utilgivelige synd.

Men «den utilgivelige synd» er dette at man hårdnakket avviser Den Hellige Ånd. Hvordan kan man da si at en som frykter at han eller hun har begått denne synden, slett ikke har gjort det? Se også Sal 51,3-6; Luk 5,8; 18,13.

Forbrytelser eller synd er ikke noen varig hindring for frelse. Jesus kan frelse alle som er villige til å ta imot frelsen. Han er ikke først og fremst opptatt av ens bedrøvelige fortid. Hans blod kan slette ut enhver synd og mangel. Det finnes en betingelse for denne tilgivelsen, og det er omvendelse, og det er bare mulig ved Den Hellige Ånds verk. Bare vi angrer, så finnes det tilgivelse.

Vi må selvsagt huske på at synd ikke er til å leke med. Enhver synd herder oss; hver gang vi faller, gjør vi det fordi vi har skjøvet overbevisningen til side. Jo mer vi gjør det, desto lettere er det å gjøre det om og om igjen. Enda vi alltid kan vende om og finne tilgivelse, så vil vi herde vårt hjerte stadig mer mot ham som fører oss til omvendelse, Den Hellige Ånd.

Derfor er det viktig at vi hver dag ber om Guds kraft til å rense oss, fornye oss og forme oss i Frelserens bilde. (Se 1 Kor 10,13; Gal 5,16; Tit 3,5).

Til ettertanke Har du noen gang følt at din situasjon var håpløs, at du ville gå fortapt enda du hadde bestemt deg for å følge Jesus? Hva var foranledningen til disse følelsene? Hvorfor forlot de deg? Hva lærte du av denne erfaringen som du kan bruke for å hjelpe andre som føler at deres situasjon er håpløs?

FREDAG

Videre studium

Alfa og Omega, bind 2, side 201, 202 (PP:621, 622); *Alfa og Omega*, bind 4, side 275-278 (DA:321–324); *Alfa og Omega*, bind 5, side 115-120 (565-568); *Alfa og Omega*, bind 6, side 54-56 (AA:75, 76); *Ord som lever*, side 97-99 (COL:158, 159).

«Men de som forkaster Den Hellige Ånds gjerning, stiller seg der hvor anger og tro ikke kan nå dem.»—*Alfa og Omega*, bind 4, side 275, 276 (DA:322).

«Hver uren tanke gjør sinnet urent, skader den moralske sans og bidrar til å slette de inntrykk Den Hellige Ånd gjør.» —*Alfa og Omega*, bind 4, side 257 (DA:302).

«Men hvis et menneske etter stadig å ha forkastet Guds ledelse har mistet evnen til å se godhet når han ser det, hvis han har forvrengt sine moralske verdier slik at det onde for ham er godt og det gode ondt, da vil han, selv når han står ansikt til ansikt med Jesus, ikke innse noen synd, han kan ikke omvendes, og derfor kan han ikke bli tilgitt. Dette er synden mot Den Hellige Ånd.» -William Barclay: *The Gospel of Mark* (The Westminster Press, Philadelphia, 1976), side 81.

Spørsmål til drøftelse

I. Forestill dere at dere måtte hjelpe en som var overbevist om at han eller hun hadde begått den utilgivelige synd. Hva har dere lært i denne ukens lekse som dere kunne bruke for å hjelpe dette mennesket å finne håp og tilgivelse?

2. **Se sammen på de eksemplene dere kan finne i Bibelen på mennesker som later til å ha begått den utilgivelige synd. Lag en liste over dem og snakk om hvert tilfelle.**
3. **Les sitatet fra Barclay. Hvilken prosess beskriver han? Hvorfor er dette en fare for alle, også bekjennende kristne?**
4. **Be sammen om at hver og en av dere må være åpen for Den Hellige Ånds verk.**